

bart direkte kan anvendes her i landet, vil kommunerne nu få mulighed for som aktivering at tilbyde særlig opkvalificerende forløb til udlændinge, der har en mellemlang eller lang videregående uddannelse.

Jeg håber, den mulighed vil blive brugt flittigt dér, hvor der er mulighed for det. Det er på alle måder spild af ressourcer, hvis en udlænding, der kommer her til landet med en høj uddannelse eller med en uddannelse i det hele taget, ikke også får mulighed for at bruge den.

Så vil jeg lige til sidst omtale den ændring, der går på anvisning af bolig til flygtninge. Det har jo været meget oppe, og det var, som det har været nævnt, et led i aftalen med Dansk Folkeparti, at frem for at have pligt til inden for 3 måneder at anvise en passende bolig, så hedder det nu, at man har pligt til »snarest muligt« at skaffe en bolig til nyttilkomne flygtninge.

Men jeg behøver vel ikke at nævne, at Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget?

Kl. 13.40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Vi vil starte på samme måde, som vi gjorde efter valget, nemlig med at sige, at vi som udgangspunkt vil gå ind i forhandlingerne og samtalerne med regeringen og ministeren for at prøve at gøre tingene så godt som muligt, så fleksible som muligt, for at få vores nyankomne integreret i det her samfund.

Det er en stor glæde for mig, at jeg de sidste par gange, hvor jeg dels har mødt ministeren i forbindelse med nogle debatmøder dels har hørt ministeren, har bemærket, at ministeren klart har tilkendegivet, at han er meget optaget af den massive diskrimination, som grupper af de etniske minoriteter møder i det danske samfund, som forhindrer dem i at kunne komme i praktik og gennemføre en uddannelse eller forhindrer dem i at kunne få et arbejde eller komme ind på diskoteker, hvor unge mennesker kan møde hinanden, eller for den sags skyld den forskelsbehandling, som nogle af dem oplever i deres hverdag.

Det glæder mig meget, at ministeren på det område synes, at det er et alvorligt problem, som vi bør gøre noget ved, for det er jo vigtigt at vide, at selv om vi skal betragte sprog og uddannelse som nogle meget, meget vigtige kriterier for at kunne blive en del af det her samfund, så

er det jo stadig væk sådan, at 43 pct. af de veluddannede etniske minoriteter, som taler sproget flydende, oplever, at de bliver forskelsbehandlet.

Jeg ved, at ministeren har set nogle tal fremlagt af mig for ganske nylig, og det er klart, at det er en problemstilling, vi ikke får løst alene ved at give dem et arbejde eller sikre, at de taler sproget. Det er vigtigt, at vi fjerner den forskelsbehandling, så de kan føle sig som ligeværdige borgere i deres eget land.

Så som udgangspunkt synes jeg, at det er glædeligt at se, at sprogundervisningen bliver gjort mere fleksibel, sprogundervisningen bliver gjort betydelig mere arbejdsmarkedsorienteret. Det er noget, som vi fra SF's side har anført som en fordel længe og synes, at det er glædeligt, at der nu bliver åbnet op for de muligheder.

De dele af forslaget, jeg gerne vil trække frem, og som jeg meget gerne vil drøfte videre i udvalget og prøve at få afklaret, er bl.a. det omkring boliganvisningen. Hvad betyder »snarest«, hvis man er boligsøgende? Det er jo klart nok, at hvis folk kommer på et højskoleophold og ikke længere er boligsøgende, så står de jo ikke på en liste længere, men det er vigtigt, at vi i hvert fald på et eller andet plan holder øje med, at folk ikke kan gå rundt i årevis uden at få anvist en bolig af en kommune. Så det er i hvert fald vigtigt at få afklaret, hvornår Udlændingestyrelsen vil træde til og skaffe en bolig til boligsøgende flygtninge.

Dernæst synes jeg også, det er vigtigt at kigge på hele visitationssystemet. Jeg hørte ministeren sige, at han synes, det var for stift, når personer nødvendigvis skulle blive i den samme kommune, hvis nu der var arbejde på den anden side af kommunegrænsen, eller hvis de kunne få en uddannelse på den anden side af kommunegrænsen. Derfor er jeg lidt ked af at se, at man fastholder den visitationsregel, som den gamle regering havde, hvor man bliver stavnsbundet til at opholde sig i den samme kommune, selv om der findes mulighed for at få en bolig, et arbejde eller en uddannelse et andet sted i landet.

Jeg synes, den fleksibilitet bør være der, og at regeringen bør være imødekommende og åbne op for en sådan fleksibilitet, så folk kan flytte sig til de steder, hvor der er arbejde, hvor der er en bolig, hvor der er en uddannelse, frem for at opholde sig inden for en kommunal grænse.

Så har jeg bemærket, at Dansk Arbejdsgiverforening anfører, at de synes, det er et problem, at asylsøgerne selv skal betale 600 kr. eller 1.200